

תת"ע 5350/04 - עיסא חלייל נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חרדה

בית משפט השלום לתעבורה בחרדה

תת"ע 5350-04-19 מדינת ישראל נ' עיסא חלייל
תיק חיצוני: 10251386768

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	עיסא חלייל
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חרדה
משיבה	

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 19.5.22.

בנוגד המבוקש הוגש ביום 12.4.19 כתוב אישום המיחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשרישון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה (14.12.17) בגין סעיף 2 לפיקוד התעבורה, עבירה מיום 19.3.24. הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדוח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 19.5.22, אך המבוקש לא התיצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי ופסילה על תנאי.

בבקשה מיום 23.5.19 טען הנאשם, כי רישיון הרכב שלו ארך לא עבר טסט בכלל בעיה בביטחון ולאחר שנתפס על ידי השוטר סיידר העניין והעביר את האוטו טסט; וכי לא הופיע לשפט עקב מחלת; וביקש להתחשב במצבו, שהינו מחוסר עבודה עם ילדים.

לאחר שבחןתי את טענות המבוקש וشكلתי את מכלול הנסיבות, על אף היעדר תגבורת המשיבה, איןני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יutter לבקשת ל לבטל פסק דין שניית בהיעדר המבוקש "אם נוכח שהיא סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

באשר לעילת הביטול שעוניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בעניינו, אין מחלוקת כי המבוקש זמן כדין לדין, אלא שטענותו לא יכול היה להתייצב לדין עקב מחלה, וצורף לבקשה אישור מחלה לימים 21-22/5 שהופק בדיעבד ביום 23.5.19.

משלוח אישור מחלה לאחר הדיון, אישור מחלה שהופק לאחר הדיון, ומתייחס בדיעבד ליום הדיון ולא פירוט המונע הרפואית להתייצבויות, אינו יכול להועיל לבקשת (ראו רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2013.11.28); ורע"פ 7122/07 **טהא חיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2008.01.15)). וראו גם עפ"ת (מחוזי) (ח') 46693-11-12 **שמואל יוסף המשמוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2012.11.04); עפ"ת (מחוזי מרכז) (ח') 24790-04-16 **עמרם אור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2016.07.07).

יתרה מכך, בעניינו, המבוקש חלה יום לפני מועד הדיון, שהוא לכואו סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשתה לבקשה לדחות את הדיון. למשל עשה זאת, אין לו להlain אלא על עצמו (עפ"מ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סנינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2005.04.26)). וראו גם דבריו בבית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (2006.01.20): "מי שחלה, יפנה לבית-המשפט לפני המועד הקבוע, ולא לאחריו".

באשר לעילת הביטול שעוניינה חשש לעיות דין

בעניינו, לא נגרם לבקשת עיות דין בכך שהורשע שלא בנווכותו מאחר ובטיומו הודה למעשה ביצוע העבירה, ולא הציג טענת הגנה אשר יש בה כדי להביא לזכותו, ולמעשה כל טענותו מתמצית בבקשת התחשבות בעונש שהושת עליו.

ביחס לעונש - משנגزو על הנאשם כספי בסך של 1000 ₪ ופסילה על תנאי לתקופה של 2 חודשים למשך 2 שנים, בנסיבות ביצוע העבירה וחומרתה, וכן עברו התעבורי של המבוקש כפי שצוו בפרוטוקול הדיון, אני סבורה כי אין מדובר בסטייה מרמת הענישה המקובלית, וה 请求 אף לא צירף אסמכתאות לנטיות האישיות הנטען בבקשתה; ואין גם קיבל טענה לקיומו של עיות דין מבחינה זו.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשת להיחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשת לביטול פסק דין שנית בհיעדר נדחתת.

ההחלטה תומצא לצדים.

ניתנה היום, ו' تموز תשע"ט, 09 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

